

Posudek vedoucího bakalářské práce

Jméno a příjmení studenta	Emma Lukášová
Studijní program	Multimédia a design
Specializace	Reklamní fotografie
Forma studia	prezenční
Akademický rok	2024/25
Název bakalářské práce	Koupelna ve fotografii
Vedoucí bakalářské práce	Mgr. Lucia Fišerová, Ph.D
Konzultant bakalářské práce	Doc. MgA. Jan Jindra

1) Textová část

Studentka bakalářského programu Emma Lukášová ukončuje svoje studium v ateliéru Fotografie předložením teoretické práce s názvem *Koupelna ve fotografii*.

Osnova textu je vystavěna funkčně a drží celý elaborát pevně pohromadě. To je velmi potřebné, protože studentka v průběhu psaní plynule prochází z odborných analýz přes zcela osobní vzpomínky, evokující deníkovou literaturu, do striktně popisných definic architektonického prostoru koupelny, jejího zařízení a funkčnosti. Tuto proměnlivost ale neberu v principu jako slabinu textu – naopak, přijde mi místy jako docela osvěžující, měnící odborný text ve více plastický útvar propojující jasně dané se subjektivními prožitky autorky. I když je pravda, že text je na vícero místech i z tohoto důvodu jakoby nasekaný a příliš na sebe nenavazuje.

Teoretická práce začíná úvodem vysvětlujícím kromě jiného i důvody výběru tématu a pokračuje beletristicky laděným „osobním vstupem“ do koupelny – a tedy i do samotného textu práce. Je zároveň jakousi retrospektivní vsuvkou, evokující atmosféru, která nás má dále provázet. Následuje historický exkurz do malby a starší fotografie, kde se pomalu objevují zárodky důležitých témat, jako jsou například očista, intimita, ale i voyerismus. Nechybí ani ukázky z dobové literatury. Musím říct, že práce s použitou literaturou je velmi flexibilní. Emmino košaté, rozbíhavé myšlení je na jedné straně fascinující, na druhé straně těžko ukočirovatelné do té míry, aby měl výsledný text logiku, dynamiku a čtivý spád.

Hlavní téma, rozvíjející název práce *Koupelna ve fotografii*, začíná kapitolou č. 3, kde vstupujeme do dveří nejdříve jako návštěvníci pozorující situace a příběhy především prostřednictvím sociálního dokumentu. Dále se už dostáváme do samotné koupelny, která může být místem nebezpečí, ale i meditativního sebepozorování v zrcadle. Nejrozsáhlejší podkapitola je pak věnována samotnému procesu očisty a konkrétním sanitárním zařízením, jako je umývadlo, sprcha a vana. A i v těchto podkapitolkách sledujeme subtilní vztahy mezi jednotlivými autorskými přístupy.

Emma Lukášová je nesmírně přemýšlivá studentka, schopná neobvyklých asociací a pronikavých analýz. Tyto jsou na celém textu asi nejzajímavější. Slabším článkem je celková stylistika a těžkopádnost textu, který se na mnohých místech trochu náročněji čte.

Přesto všechno, včetně nárazového procesu psaní a konzultací, jsem ráda, že Emma svou houževnatostí překonala mnohé vnitřní překážky ke psaní a práci dokončila na solidní úrovni. Vzhledem ke všem připomínkám navrhuji práci ohodnotit známkou **C – dobře**.

Bakalářská práce byla posouzena z hlediska plagiátorství. Vedoucí práce konstatuje, že práce není plagiát.

2) Praktický tvůrčí výstup

Studentka bakalářského programu Emma Lukášová splnila zadání svého praktického tvůrčího výstupu práce. V první části tohoto výstupu bakalářské práce nám představuje katalog *Autobusáci* s podnázvem *Povinná výbava řidiče autobusu*. Formát katalog je proveden v klasickém formátu A5 a je orientovaný do vertikální polohy. Studentka si téma autobusáci specifikovala sama, již při příchodu na univerzitu. Dnes se k němu opět vrací v promyšleném obrazovém souboru. Cesta k předložené podobě katalogu nebyla vůbec jednoduchá a vedla přes četné vizuální odbočky, slepé uličky, ale nakonec vyústila v celkem jasně koncipovaný soubor fotografií. Znalost prostředí a pravidelné sledování autobusových řidičů v této obrazové sérii hraje podstatnou roli. Emma Lukášová je tichá pozorovatelka. Pečlivě si všímá a fotografuje předměty potřebné k provozu autobusu. Každopádně se nejedná o oficiální firemní tiskovinu, ale o značně subjektivně řešený katalog. Můžeme konstatovat, že katalog je spíše humornou parafrází na vybrané téma. Je zřetelné, že téma autorku velmi baví. Převažuje vždy osobní a velmi subjektivní pohled autorky. V katalogu vše zvyrazňuje již samotný způsob osvětlení. Technicky se zde používá přímý blesk umístěný přímo na fotoaparátu. Emma Lukášová zde využívá estetiku čelního blesku, jak ji dobře známe u anglického fotografa Martina Parra. Středovou kompozicí snímku a výběrem předmětů upřednostňuje v katalogu Emma Lukášová estetiku rafinované banálnosti. Emma rovněž nezobrazuje předměty v jejich dokonalém a nepoškozeném designu, ale těží z jejich autentického a tedy opotřebovaného vzhledu. Světlem studentka zdůrazňuje poškození nebo nedokonalosti. Předměty na fotografiích jsou zachycené maximálně realisticky, ale někdy působí současně trochu i záhadně. Funkce předmětu je nejasná. Autorka pro pozadí fotografovaných předmětů používá modré textury autobusových sedaček. Vybírá si definitivně jedno konkrétní barevné řešení pro katalog. Autorka redukuje původní různorodou barevnost podkladu v autobuse a věci následně fotografuje na modrých sedačkách. Předměty na fotografiích se postupně stávají jakousi osobitou výbavou řidičů, demonstrují lidskou svébytnost typizovaného autobusu firmy Ariva. Konkrétně je to např. deka a polštář, to je neoficiální výbava řidiče, ale současně nezbytná výbava pro odpočinek na konečné stanici. Soubor je ucelený ve svém provedení a technickém popisu jednotlivých předmětů. Katalog je to pouze na první pohled, ve skutečnosti se Emmě podařilo zachytit drobnosti ze světa řidičů v sugestivním stylu. V katalogu mi velmi chybí úvodní a již realizovaný záběr (průhled) na samotné autobusové nádrží. Tento chybějící záběr by divákovi výborně doplnil v katalogu prostorovou situaci, konkretizoval by místo děje. V druhé části práce Emma Lukášová představuje stejnojmenný soubor *Autobusáci* související s předchozí tematikou. Jedná se o fotografie z cesty autobusem a soubor je doplněn o další vizuální postřehy z autobusového nádraží ve Zlíně. Fotografie se zaměřují především na poslední spoj ze Zlína do vesnice Všemina a cesta autobusem trvá cca 40 minut. Dále se jedná o noční snímky pořízené před odjezdem na autobusovém nádraží. Jsou to osobní postřehy z dlouhého čekání na autobus do Všeminy. V souboru převažuje neklidné tékání po polodetailech autobusového nádraží a výrazná noční barevnost. Jedná se o výběr obrazově působivých záběrů, můžeme konstatovat, zdánlivě nepodstatného charakteru. V prezentovaném souboru chybí lidé, autobusové nádraží je zcela opuštěné. Jen několik nápisů připomíná intenzivní denní provoz. To celé v souboru navozuje pocit zastaveného času a vytváří melancholické vyznění. Autorka těží z principu každodennosti, místa znovu a znovu viděného. Místa se tak stávají pro Emmu Lukášovou čímsi jiným: důvěrným sdělením o vlastním životním pocitu. Cesta se pro autorku stala metaforou pro určitý úsek života na fakultě ve Zlíně. Nepřekvapí nás tedy text v závěru anotace se slovy studentky Lukášové: „Končím jede mi autobus“. Vzhledem k celkové úrovni katalogu a výstavního souboru navrhuji hodnocení praktické práce: **B – velmi dobře.**

Závěrečné hodnocení bakalářské práce* B - C velmi dobře - dobře

V Brně dne 9. 6. 2025.....

.....
podpis vedoucího bakalářské práce

* Pro hodnocení použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------